

V.

Nog is de scheuring in de Ned. Maatsch. tot bev. der Geneesk. niet totstandgekomen, ondanks de houding van het hoofdbestuur. Hoe is het mogelijk, dat een hoofdbestuur onzer Maatschappij een vergadering belegt, waarin voorstellen worden besproken van een groep harer leden en na ruim een maand vraagt: „Wat is eigenlijk de wensch van die groep?” Het is onbegrijpelijk en het zou humoristisch zijn, als het een onverschillige zaak betrof.

Toch zit de beginselfout veel dieper. Toen de reorganisatie van de Ned. Maatsch. tot bev. der Geneesk. totstandkwam en zij langzamerhand omgezet werd in een vakvereniging, kwam er een toestand, waarin twee groote groepen met tegenstrijdige belangen te zamen waren in één vakvereniging. Dat moest botsing geven en dat gaf botsing. In een vakvereniging heeft de minderheid zich te schikken naar den wil der meerderheid. De minderheid wil zich niet schikken naar de meerderheid en zou dus moeten uittreden. Dat dient voorkomen te worden. Dit is m. i. alleen mogelijk, wanneer alle vakbelang uit de Maatschappij gebannen wordt en zij in haar oude banen wordt teruggeleid.

Buiten de Maatschappij worden dan de organisaties van huisartsen en specialisten gevormd, die alleen vakbelangen behartigen en die gezamenlijk alle verzekeringsvraagstukken en dergelijke door onderling overleg regelen. Veel moeite zal het moeten geven, veel arbeid zal ongedaan moeten gemaakt worden, doch laat ons niet vergeten, dat de eenheid van onze Maatschappij ons ook veel waard moet zijn. Dit is m. i. de eenige radicale weg.

Groningen, 24 Juni 1918.

J. W. VAN CALCAR.

VI.

In de buitengewone vergadering op 25 Juni van de afdeeling Amsterdam van de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst is de onderstaande motie met algemeene stemmen aangenomen.

„De afdeeling Amsterdam der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst in haar vergadering van 25 Juni l.l., gehoord de discussies, betreurt de verwerping van verschillende hoofdpunten en de voorgestelde wijziging van het huishoudelijk reglement, door de besloten algemeene vergadering op 2 en 3 Mei l.l. te Amsterdam gehouden en de daarop volgende intrekking der aanhangige voorstellen door het hoofdbestuur;

keurt af, dat bij de behandeling van een, in zijn gevolgen voor de Maatschappij zoo ernstig voorstel, het aan alle voorlichting en leiding van de zijde van het hoofdbestuur heeft ontbroken;

geeft haar leedwezen te kennen, dat dientengevolge (blijkens het gehouden referendum) een groot deel harer leden-specialisten besloten de Maatschappij te verlaten; spreekt de wenschelijkheid uit

dat een organisatie der specialisten in den boezem der Maatschappij tot stand komt;

dat in het hoofdbestuur zoowel de C. O. als de organisatie der specialisten vertegenwoordigd worden elk door 3 leden, die alléén waar het de bijzondere belangen dier organisaties betreft stemgerechtigd zijn, doch overigens raadgevende stem hebben;

dat de organisatie der specialisten in de afdeelingen het recht verkrijge tot het nemen van bindende besluiten, mits deze worden goedgekeurd door het hoofdbestuur en op voorwaarde, dat deze slechts van kracht zijn voor de specialisten in de afdeelingen, waarin zij werden genomen;

eischt van het hoofdbestuur, dat bovendien alle mogelijke middelen worden aangewend om het uittreden van de specialisten ongedaan te maken;

besluit deze motie, ter kennis van het hoofdbestuur der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst en van de algemeene vergadering te brengen”.

Amsterdam,

De eerste secretaris:

26 Juni 1918.

G. H. DE JONG.